

mærkning, hvorom her er Tale, hører jo ikke til Bestemmelserne om Besparelser ved indtrædende Ledighed, og heller ikke er der der Tale om noget „lignende Forbehold“. Jeg antager derfor, at den falder helt uden for Paragraffen. Hvis Anmærkningen vedblivende skal gælde, maa den enten gentages i de følgende Finanslovsforslag, eller ogsaa maa man, hvad der vil være korraktere, træffe Bestemmelse derom i et særligt Tillæg til Loven om Skolevæsenet. Jeg har ikke været klar over, hvad der har været Ministerens Mening, om Tale blot er om en Ordning af Anciennitetsforholdene i det kommende Finansaar, eller om Anmærkningen skal vedblive at gælde, men jeg skal gøre opmærksom paa, at det bliver nødvendigt, at den paa den ene eller den anden Maade holdes i Live. For det løbende Finansaar er der imidlertid intet til Hinder for at indsætte en Bestemmelse som den, jeg her taler om, thi saadanne Bestemmelser om Anciennitetens Forhøjelse findes jo paa den ene Finanslov efter den anden. Navnlig paa § 21 findes en saadan Bestemmelse under Universitetet. Anmærkningen hører saaledes ikke til de ondartede, som man særlig skal passe paa. Den har nemlig ikke den ondartede Karakter, som en Anmærkning, vi lod passere i Fjor, hvorved man autentisk fortolkede § 5 i Loven af 26de Marts 1870 og det oven i Købet paa en Maade, der var decideret urigtig. Hvad der gælder her om dette Forslag, at det ikke er af den Betydning, at det bør bevirke, at Finansloven sendes tilbage under de nuværende Forhold, gælder ogsaa om de øvrige Ændringsforslag. Det er jo fuldstændig rigtigt, at Landstinget maa gøre sig til Opgave, om jeg saa maa sige, at læse Korrektur paa Finansloven, saaledes som den kommer til os fra det andet Ting. Men jeg skønner ikke, at der, naar man ikke har mere betydelige Indvendinger at gøre, end de der fremgaa af de stillede Forslag, er tilstrækkelig Anledning til under de nuværende Forhold at sende Loven tilbage. Jeg anbefaler derfor, at man stemmer mod Flertallets Forslag.

Jensen-Try: Ved Ændringsforslag Nr. 9 til § 26 foreslaar Flertallet, at en Bevil-

ling paa 45,000 Kr. til en Havn ved Østerby paa Læsø skal udgaa. Jeg forstaar ikke rigtig, hvorfor denne Bevilling bliver nægtet. Flertallet oplyser i Betænkningen, saaledes som ogsaa den ærede Ordfører har udtalt, at Grunden er den, at Sagen er saa lidt oplyst, og at der derfor næres Betæneligheder ved at bevilge et saa stort Beløb; det skal først grundig overvejes. Hvad nu det første Punkt angaar, synes jeg, at denne Sag slet ikke er saa lidt oplyst. Vel skal jeg indrømme, at det ikke er nogen lang Tid, som Landstinget har haft til at sætte sig ind i den. Men, som det blev sagt af det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), har Landstinget dog haft Lejlighed til at sætte sig ind i Sagen siden 15de Februar, og det forekommer mig heller ikke, at den er saa fuldkommen uoplyst. Den har staaet paa Dagsordenen i mange Aar, særlig siden 1898. Jeg ved ikke, hvem Skylden kan tillægges for, at den er kommen saa sent frem; det har jeg ikke nogen begrundet Mening om. Men Skylden maa vel nok tillægges de tidligere Regeringer, hvad jeg for øvrigt heller ikke rigtig kan forstaa, da jeg ved, at de tidligere Regeringer have været velvillig stemt over for Sagen. Jeg har hørt velvillige Udtalelser fra tidligere Indenrigsministre, nemlig Bramsen og Bardenfleth, og den forrige Minister for offentlige Arbejder, det ærede 6te kongevalgte Medlem (Juul-Rysensteen) udtalte sig ikke alene velvillig, men han sagde ogsaa, at han vilde støtte Sagen. Jeg synes derfor, at den foreliggende Sag ikke er saa lidt oplyst. Hvad det andet Punkt angaar, nemlig at Sagen skal overvejes noget mere, inden man bevilger saa store Beløb, saa synes jeg tværtimod, at Taler er om et lille Beløb. Havde det været en større Bevilling, havde det været en af de saakaldte Millionhavne, det drejede sig om, saa var der Mening i Flertallets Holdning. Men her drejer det sig kun om et mindre Beløb. En Havn ved Østerby vil være til stor Fordel for mange, mange Mennesker og vil have overordentlig stor Betydning ikke alene for Læsøboerne, men ogsaa for andre Fiskere. Det er nemlig saa, at de bedste Fiskepladser ere omme paa Østsiden af Læsø, de strække